

**URZĄD
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-4 13 Wrocław, ul. Walońska 3-5
Tel/Fax (O-71) 34-05-922, Tel. Centrala (O-71) 34-05-920
E-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR-500-S-2/2000/

Wrocław, dnia 03.04.2000 r.

DECYZJA DŁ - WR 8/2000

Na podstawie **art. 104 ~ 1 k.p.a. W Zw. Z art. 21 ust. 1 i ust. 4** ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (J .t. Dz. U. z 1999r., Nr 52, poz. 547), **odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie nakazania**

zaniechania stosowania przez Zakład Energetyczny Jelenia Góra S.A. - Rejon Energetyczny Bolesławiec, ul. Matejki 25, praktyki monopolistycznej polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej poprzez bezpodstawne obciążenie Wnioskodawcy zapłatą za dostarczaną energię, pomimo braku zawarcia stosownej umowy.

UZASADNIENIE

I. Do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu, dnia 6 stycznia 2000 r. wpłynął wniosek Translogistik International Spółka z o.o. z siedzibą w Trzebieniu (59- 707), zwanej dalej „Spółką~”, reprezentowanej przez prokurenta Tomasza Brusilę. Wniosek zawierał żądanie zbadania zasadności wykonywania dostawy energii elektrycznej przez Zakład Energetyczny Jelenia Góra S.A. Rejon Energetyczny Bolesławiec, zwany dalej „Zakładem” i obciążenia Spółki zapłatą.

1. W uzasadnieniu Spółka podała, że Zakład dostarczał do obiektów Spółki energię elektryczną, pomimo braku zawartej umowy, wymaganej przez art. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 ze zm.). Za dostarczaną energię została wystawiona faktura, a

brak zapłaty przez Spółkę spowodował skierowanie sprawy na drogę sądową. Spółka proces przegrała, a wyrok jest prawomocny, gdyż apelacja Spółki została oddalona.

Zdaniem Wnioskodawcy, Zakład nadużył pozycji monopolisty, gdyż pomimo braku podpisania umowy przez osobę uprawnioną do reprezentowania Spółki, energia elektryczna była nadal dostarczana. Liczniki w obiektach Spółki zostały zdemontowane 13 marca 1998 r., a faktura została wystawiona za okres 17 lutego - 13 marca 1998 r.

2. Urząd, w piśmie z dnia 17 stycznia 2000 r., wezwał Wnioskodawcę do uzupełnienia braków wniosku, a zwłaszcza sprecyzowania żądania w kontekście stosowania praktyk monopolistycznych oraz precyzyjnego opisanie stanu faktycznego i prawnego sprawy.

3. W swojej odpowiedzi, zawartej w pismach z dnia 18 lutego i 17 marca 2000 r., Spółka częściowo uzupełniła braki wniosku, jednakże zdaniem organu antymonopolowego, w dalszym ciągu nie spełniał on wymagań prawidłowo sporządzonego żądania o wszczęcie postępowania.

II. Przeprowadzone przez organ antymonopolowy postępowanie wyjaśniające pozwoliło na ustalenie następującego stanu faktycznego:

1. Translogistik International Spółka z o.o. w dniu 30 września 1997 r. nabyła od Gminy Bolesławiec nieruchomość położoną w Trzebieniu.

W styczniu 1998 r. Gmina poinformowała Zakład o zmianie właściciela nieruchomości w Trzebieniu. W związku z tym, pracownicy Zakładu udali się do nieruchomości celem odłączenia liczników energii elektrycznej. Spółka poinformowała jednak, że nadal zamierza korzystać z energii oraz zobowiązała się do wykonania czynności niezbędnych do zawarcia umowy o dostawę energii. Ponieważ ze strony Spółki nie stawiała się w Zakładzie osoba umocowana do jej reprezentowania, a tym samym podpisania umowy, strony postanowiły, że do czasu jej zawarcia (przez osobę uprawnioną), energia będzie nadal pobierana przez Spółkę (dowód: wyrok sądu rejonowego - karta 3).

2. W dniu 13 marca 1998 r. pracownicy Zakładu odłączyli liczniki energii, a ponieważ w dalszym ciągu nie podpisano umowy, regulującej dostawę energii elektrycznej, Zakład wystawił fakturę na Urząd Gminy w Bolesławcu. Urząd jednak zwrócił Zakładowi faktury, który skorygował je, jako płatnika wskazując Spółkę. Spółka odmówiła zapłaty.

Prezes Zarządu Spółki - Klaus Heinrich Rundt zabronił swemu przedstawicielowi zawrzeć z Zakładem umowę o dostawę energii elektrycznej.

Dowód: wyrok sądu rejonowego - karta 4.

III. W świetle tak ustalonego stanu faktycznego Urząd zważył, co następuje:

1. W przedmiotowej sprawie nie wystąpiło nadużycie pozycji monopolistycznej ze strony Zakładu Energetycznego. Zachowanie Zakładu naruszałoby przepisy ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów, gdyby odmówił on zawarcia umowy, a tym samym sprzedaży energii. Pozbawione logiki jest twierdzenie o naruszeniu ustawy antymonopolowej, poprzez dostawę energii wbrew woli Spółki. Taki pogląd uzasadnia działanie Zakładu, który dowiedziawszy się o zmianie właściciela nieruchomości w Trzebieniu, chciał odłączyć liczniki energii elektrycznej. Spółka jednakże cały czas zapewniała go o woli zawarcia -wymaganej przepisami prawa energetycznego - umowy. Ostatecznie, osoby upoważnione do reprezentowania Spółki odmówiły zawarcia umowy i Zakład odłączył liczniki energii elektrycznej. To dowodzi, że Zakład nie narzucał Spółce dostawy energii.

Reasumując, w niniejszej sprawie działanie Zakładu, na żadnym z etapów wzajemnych stosunków ze Spółką nie może być oceniane w kontekście praktyk monopolistycznych, o jakich mówi ustawa antymonopolowa. „Istotą praktyk monopolistycznych jest bezprawne zastosowanie (nadużycie) siły rynkowej przez podmiot gospodarczy, prowadzące do ograniczenia samodzielności kontrahentów oraz wymuszenie uczestnictwa w rynku na zasadach narzuconych, z reguły mniej korzystnych niżby to wynikało z działania mechanizmów rynkowych w warunkach istnienia konkurencji” (S. Gronowski, *Ustawa antymonopolowa - komentarz*; Warszawa 1996, s. 99-100). Tymczasem w omawianej sprawie, samodzielność Spółki nie została ograniczona; cały czas pozostawała ona w sytuacji swobodnego wyboru: miała możliwość legalnego pobierania energii elektrycznej (Zakład wyrażał wolę zawarcia umowy), mogła też w prosty sposób z jej pobierania zrezygnować. Spółka przecież nie kwestionuje, że pobierała energię, mimo nie zawarcia z Zakładem stosownej umowy wymaganej przez prawo energetyczne (gdyby nie potrzebowała energii, liczniki nie wskazałyby żadnego jej zużycia).

2. Zdaniem organu antymonopolowego, w przedmiotowej sprawie zaistniał typowy spór cywilnoprawny, wynikający z obowiązku wydania korzyści, uzyskanej tytułem bezpodstawnego wzbogacenia (art. 405 k.c.). Jako taki podlegał więc rozstrzygnięciu przez sąd powszechny, co zresztą nastąpiło.

W niniejszej sprawie spór pomiędzy stronami został rozstrzygnięty wyrokiem sądu rejonowego, utrzymanym w mocy orzeczeniem sądu okręgowego.

3. Ponadto, w niniejszej sprawie godzi się zauważyć, że bezumowne dostarczanie przez Zakład energii elektrycznej do nieruchomości Spółki -- przedmiot zarzutu zawartego we wniosku, skutkujące wystawieniem faktury, miało miejsce w okresie od 17 lutego do 13 marca 1998 r. Tymczasem zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy antymonopolowej „nie wszczyna się postępowania, **jeżeli od końca roku, w którym zaprzestano stosowania** praktyki monopolistycznej, upłynął rok”.

Tak więc, sprawa uległa również przedawnieniu z końcem 1999 roku, kiedy to upłynął rok od końca roku, w którym zaprzestano stosowania domniemanej praktyki.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

Dyrektor
Zbigniew Jurczyk